

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 367-ҳадис

367 - عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا لَأَقُو الْعَدُوَّ عَدَاً، وَلَيْسَتْ مَعَنَا مُدَى، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَعْجَلْ - أَوْ أَرْبِي - مَا أَتَهَرَ الدَّمُ، وَكَبَّرَ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلْ، لَيْسَ السِّنُّ، وَالظُّفْرُ، وَسَأُحَدِّثُكَ، أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبَشَةِ»، قَالَ: وَأَصَبْنَا تَهَبَ إِبِلٍ وَعَنَمٍ، فَتَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ، فَرَمَاهُ رَجُلٌ بِسَنِّهِمْ فَحَبَسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ لَهُدَاهِ الْإِبِلِ أَوْابِدٌ كَأَوْابِدِ الْوَحْشِ، فَإِذَا غَلَبَكُمْ مِنْهَا شَيْءٌ فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا».

[خ 2488، م 1968، ت 1491، س 4297، د 2821، ج 3137].

Рофеъ ибн Хадиж розияллоху анхудан ривоят қилинади.

«Эй Аллоҳнинг Расули, эртага душманга дуч келадиган бўлиб турибмиз. Ёнимизда пичоқ бўлмай қолади», дедим. У зот: «**Тезлат [ёки тезроқ бўғизла]. Қони оқизилган, Аллоҳнинг исми зикр қилинган нарсани еявер. Аммо тиш ва тирноқ (билан сўйилгани) бўлмайди. Сенга айтсам, тиш суяқдир, тирноқ эса ҳабашларнинг тиғидир**», дедилар.

Сўнг ўлжага туя ва қўйларни қўлга киритдик. Уларнинг ичидан бир туя қочиб кетган эди, бир киши ўқ отиб, уни тўхтатди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «**Ёввойи ҳайвонларнинг асови (бўлгани) каби, бу туяларнинг ҳам асовлари бор. Улардан бирортаси сиздан устун келса, мана шундай қилинглр**», дедилар».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насай, Абу Довуд ва Ибн Можж ривоят қилишган.

Изоҳ: Рофеъ ибн Хадижнинг гапини «Биз шу кунларда душман билан жанг қиламиз, бунинг учун қуролларимиз ўткир бўлиши керак. Уларни ҳайвон сўйишга ишлата олмаймиз. Лекин ёнимизда қассоб пичоқ ҳам йўқ» деб тушуниш керак. Ҳадиснинг давомида бу икки восита билан ҳайвон сўйиш ножоизлигининг сабаби айтилмоқда. Ўша вақтда ҳайвонни бирор

жониворнинг тиши ёки тирноғи билан сўйиш одати бўлган. Ҳар иккиси ҳам жонлиқни шариатда талаб қилингандек сўйишга ярамайди, ҳайвонни азоблайди. Қолаверса, суяк жинларнинг таомидир, у билан жонлиқ сўйилса, нажосат тегади. Тирноқ билан сўйиш эса ғайримуслим халқларнинг одатидир.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI